

Sólyom szárnyán

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 45. szám, 2017. november 10.

Acsai Roland: Szellemkócsagok. L'Harmattan Kiadó, Budapest, 2017, 100 oldal, 1990 Ft

A kortársak közül Oravecz Imre legújabb költészetében van hasonlóan sok természeti kép, de nála ezek minden alkalommal allegória-szerűen visszautalnak a saját sorstörténetre, a magányra, az öregedésre, a közelgő halál elkerülhetetlenségére. Acsai Roland az egyik ciklusban egy sólyomfióka megszületését és megerősödést követi nyomon, ami biztosan csodálatos, de elvárható lenne, hogy a sólyom igencsak terhelt szimbólumrendszerére is reagáljon a vers, e nélkül üres és szépeltő. Kívülálló szemlélő, legfeljebb azt gondolhatjuk, a beszélő maga is olyan szabad és vad és erős és ősi, mint sólyom - de ezt a képet sem szívesen fogadnám el.